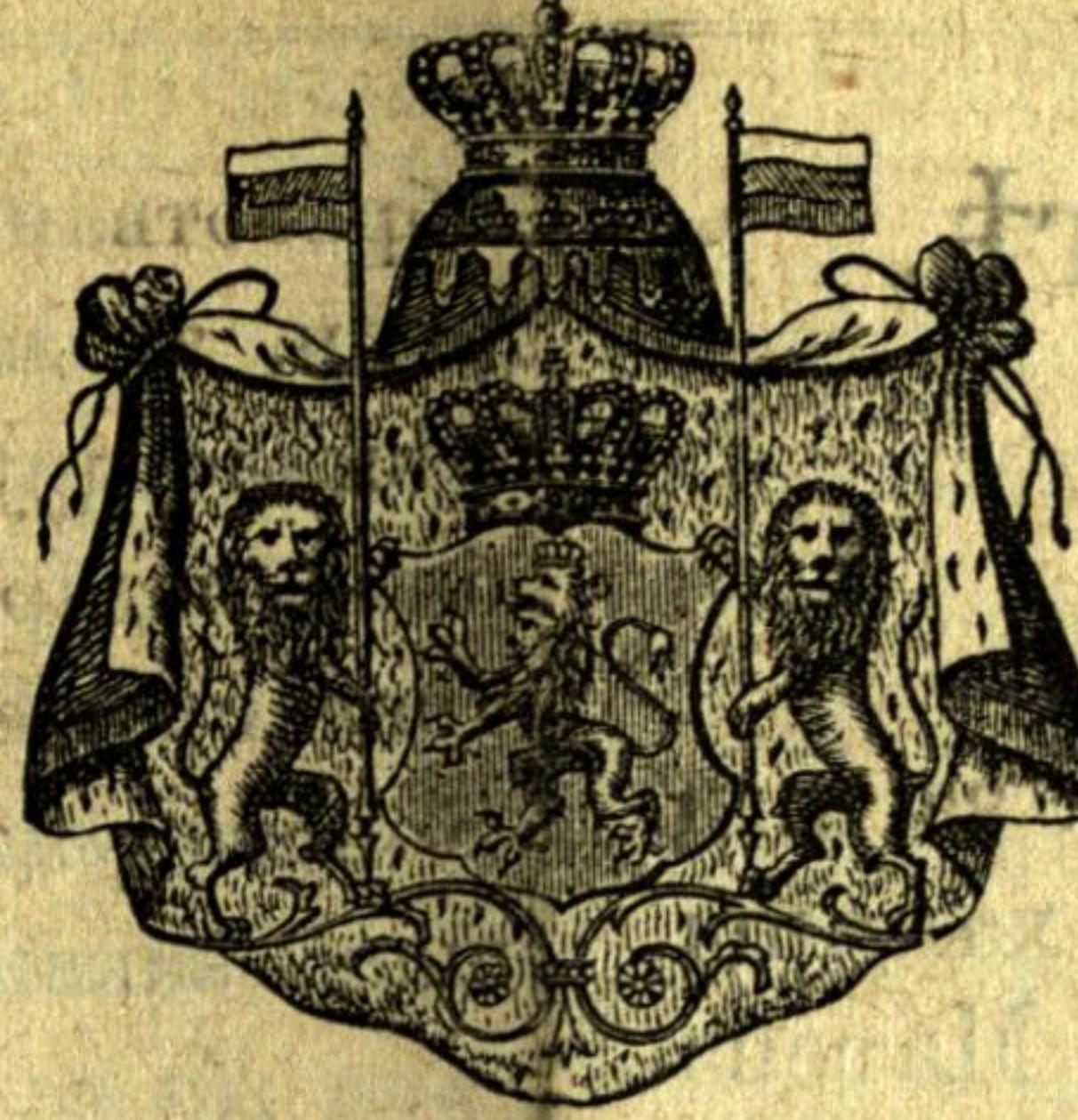

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ГОД. V.

СОФИЯ, събота 28 май 1883 год.

БРОЙ 55.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 365.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

Споредъ докладътъ на Нашътъ Управляющии Министерството на Правосъдието отъ 22 май 1883 година подъ №. 85,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ Софийскиятъ градски мировий съдия Спаса Соколова, за съдебенъ слѣдователъ при Софийски окръженъ съдъ, на място вакантно.

II. Да назначимъ предсѣдателътъ на Разградский окръженъ съдъ, Ивана Рашкова, за Софийски градски мировий съдия, вмѣсто Соколова.

III. Да назначимъ предсѣдателътъ на Силистренский окръженъ съдъ, Георгия Велчева, за предсѣдателъ на Разградский окръженъ съдъ, вмѣсто Рашкова.

IV. Да назначимъ предсѣдателътъ на Варненский окръженъ съдъ, Трифона Гаази, за предсѣдателъ на Силистренский окръженъ съдъ, вмѣсто Велчева.

V. Нашътъ Управляющии Министерството на Правосъдието се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за на-
мѣстничеството Предсѣдателъ,

Генералъ-Майоръ Кауљбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющии Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

УКАЗЪ

№ 369.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България,

Споредъ докладътъ на Нашътъ Управляющии Министерството на Правосъдието, отъ 22 май 1883 год. подъ №. 89,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ

I. Да назначимъ допълнителниятъ членъ на Русенски окръженъ съдъ, Стефана Марковича, за Свищовски мировий съдия, на място вакантно.

II. Да назначимъ подначалника въ Министерството на Външните Дѣла и Исповѣданията, Марина Късоглѣдова, за допълнителенъ членъ на Русенски окръженъ съдъ, вмѣсто Марковича.

III. Нашътъ Управляющии Министерството на Правосъдието се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за на-
мѣстничеството Предсѣдателъ:

Генералъ-Майоръ Кауљбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющии Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 60.

Назначава се Юрданъ Драгановъ за секретарь при Разградското мирово съдилище, вмѣсто и. д. секретаря Н. Чехларова, който се уволнява по неспособност, удосто-
вѣрена отъ неговото непосредствено началство.

София, 25 май 1883 година.

Управляющии Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

ПРИКАЗЪ

№. 14.

Съ одобрението на Държавний Съвѣтъ Ф. Грюнан-
геръ, се назначава началникъ на технически участъкъ
въ Разградъ отъ 1 априли т. г.

София 25 май 1883 год.

Управляющии Министерството на Общитѣ Сгради, Зе-
мледѣлието и Търговията: Князъ М. Хилковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 15.

Назначава се въ распорѣжданието на железопътниятъ
отдѣлъ по изучванията на железопътната линия Сви-
щовъ—София—Кюстендилъ привременно и по воленъ
наемъ:

Топографа Александровъ съ 300 лева на мѣсецъ отъ
15 май т. г.

София, 25 май 1883 год.

Управляющии Министерството на Общитѣ Сгради, Зе-
мледѣлието и Търговията: Князъ М. Хилковъ.

Отъ Държавний Съвѣтъ.

ПРИКАЗЪ

№. 6.

Съгласно съ § 36 отъ вжтрѣшния правилникъ на
Държавния Съвѣтъ Алек. К. Зорзановъ, се назначава за
младши писаръ въ канцелярията на сѫщия Съвѣтъ отъ
23 тек. май съ заплата по 100 лева на мѣсецъ.

София, 24 май 1883 година.

Подпредсѣдателъ: Н. Михайловски.

По Министерството на Финансите.

ПРИКАЗЪ

№ 23.

Тодоръ Ивановъ се назначава отъ 1 май т. г. за и. д. писаря при митарственният пунктъ Плачковски ханища, въ района на Габровската митница, вместо В. Матева, който е преминалъ на друга служба, съ правата и условията, предвидени въ членъ 8 отъ „закона за чиновниците“.

Испълнението на тоя приказъ се възлага на управителя на Габровската митница.

София, 23 май 1883 година.

Привременно Управ. Министерството на Финансите,
Д. Поповъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ АЛЬБЪ.

Отъ Държавни Съвѣтъ.

Рѣшения.

Засѣданіе CXLI отъ 13 септември 1882 год.

Прѣдмѣти:

1). Запитването за приспособлението на § 32 отъ закона за извѣнредните заплати на чиновниците и пр. Съ отношението си отъ 11 септември подъ №. 5088 Министерството на Външните Дѣла и Исповѣданията, като указва на затрудненията, които се срѣщатъ при прилагането на горѣказания §, а именно: 1) че, ако на мястото на отстранения чиновникъ отъ служба по прѣдаванье на сѫдъ не се назначи друго лице, а испълнението на неговата длѣжностъ се възложи върху другъ чиновникъ отъ сѫщото вѣдомство, отъ това страдае самата служба, тѣй като процеситъ се продължаватъ по нѣколко мясеца; 2) че, ако се назначи другъ на мястото на отстранения, което въ много случае е необходимо, новоназначеный трѣбва да се отчисли, щомъ отстранението се оправдае или възбуденото противъ него дѣло се прѣкрати, защото горѣказаний параграфъ отъ закона дава на отстранения право да заеме първата си служба и 3) че заплатата на отстранения въ послѣдния случай се получава отъ назначения на неговото място и не остава кредитъ за възнаграждението на първия, — прѣдлага на Съвѣта, да даде мнѣнието си върху начина за приспособлението на § 32 отъ закона за извѣнредните заплати на чиновниците и пр., или да измѣни рѣчения § тѣй, щото да се отстраниятъ затрудненията въ приложението му. Съвѣтъ, слѣдъ като изслуша това отношение и като взе прѣдъ видъ: 1) че не е въ полза на правителството да се протакатъ много врѣме възбуджанитѣ срѣщу чиновниците сѫдебни прѣслѣдвания и 2) че испълнението на упразднената по прѣвидѣния въ § 32 начинъ длѣжностъ е единъ трудъ, който не може да остане безъ въз награждение, исказа мнѣние:

I. Процеси срѣчу чиновници да се разглеждатъ отъ сѫдилищата не въ чреда;

II. Ако испълнението длѣжността на отстранения чиновникъ се възложи върху другъ отъ сѫщото вѣдомство, на послѣдния да се дава една третя върху заплатата му споредъ закона и

III. Ако за вакантната служба е необходимо да се назначи нароченъ чиновникъ, той да получава цѣлата плата на службата. II едвата случаи обаче, ако подсѫдимий се оправдае, издадената сума се отнася къмъ непрѣвидѣнитѣ разноски на вѣдомството.

Засѣданіе CXLIV отъ 17 септември 1882 год.

Прѣдмѣти:

3). Прошението отъ жителетъ на с. Константинъ, Еленска окония. Съ прошение отъ 10 септември жителетъ на с. Константинъ съобщава, че по причина на ограбването имъ въ врѣмето на войната, тѣ съ позволение отъ правителството се изселиле изъ родното си село Бебрево и основале върху мерата „Ахметли“ сегашното си село и, като нѣмале срѣдства за прѣхраната си, молиле да имъ се даджатъ за обработване нивитѣ на забѣгнжлите турци, безъ да плащатъ за това въ течението на седемъ години друго, освѣнъ десетъка, което имъ се и разрѣшило отъ тогавшния Търновски губернаторъ. Сега обаче правителството искало отъ тѣхъ арендата за

обработванитѣ имъ ниви; за това тѣ молихъ Съвѣта да се разпореди, за да имъ се прости арендата, защото биле крайно бѣдни и нѣмале друго имущество, освѣнъ по единъ чифтъ волове, които имъ биле подарени отъ правителството. Съвѣтъ, слѣдъ като изслуша това прошение и като взе прѣдъ видъ, че, споредъ 105 чл. отъ Конституцията, само Народното Събрание е компетентно да пропраща каквито и да било данъци и недобори, едногласно рѣши:

Да се отговори на просителетъ, че тѣ трѣбва да се отнесатъ съ ходатайството си къмъ Народното Събрание.

Засѣданіе CXLV отъ 18 септември 1882 год.

Прѣдмѣти:

2). Обясненията по оплакванието на 12-тѣ Врачанки срѣчу тамошния окрѣженъ управителъ (гл. засѣд. CXL). Съ отношението си отъ 17 септември подъ №. 7264 Министерството на Вѣтр. Дѣла съобщава, че мжжетъ на заявителкѣ биле затворени отъ Врачанския сѫдебенъ слѣдователъ безъ да е участвовалъ при това окрѣнини управителъ, и че затворенитѣ биле се оплакали срѣчу распорежданието на слѣдователя прѣдъ окрѣнния сѫдъ, който отмѣнилъ касателното постановление на слѣдователя. Съвѣтъ, като се удовлетвори отъ обясненията на Министерството, рѣши:

Оплакванието на рѣченитѣ Врачанки да се остави безъ послѣдствие.

4). Отпущането помошъ на Варвара Васильева изъ г. Габрово. Съ отношението си отъ 17 септември подъ №. 2392 Министерството на Просвѣщението прѣдлага на Съвѣта да разрѣши, щото на рѣчената Варвара Васильева, ученичка отъ послѣдния класъ на Александровската гимназия въ Петербургъ, да се отпуснатъ 400 лева, защото нѣмала никакви срѣдства за поддържането си. Съвѣтъ, слѣдъ като изслуша това отношение и като взе прѣдъ видъ отъ една страна положението на рѣчената ученичка и отъ друга — отсѫтствието на нужднитѣ документи за поведението и успѣхитѣ ѝ, по вишегласие рѣши:

I. Да ѝ се отпустне исканата помошъ въ размѣръ на четиристотинъ лева; но при туй

II. Да се помоли Министерството на Просвѣщението да събере съѣдѣнія отъ Александровската гимназия за поведението и успѣхитѣ на рѣчената просителка.

Засѣданіе CXLVII отъ 21 септември 1882 година

Прѣдмѣти:

2). Отпущанието едноврѣменна помошъ на степендиятѣ И. Димитрова и П. Кабакчиева. Съ отношение отъ 20 септември подъ №. 2426 Министерството на Просвѣщението прѣдлага на Съвѣта да разрѣши, щото на Държавния степендиятъ Ив. Димитровъ, ученикъ въ Парижкото училище „école des beaux arts“, да се отпустне едноврѣменна помошъ отъ 200 лева, за да си набави най-нужднитѣ материали по живописството, и на степендията П. Кабакчиева, който слѣда въ специалния класъ на химико-техническото отдѣление при Одесското реално училище, да се отпуснатъ 100 лева, за да плати правото за обучение въ рѣченото училище. Съвѣтъ, слѣдъ като изслуша това отношение, рѣши:

Да се отпустятъ едноврѣменни помощи на рѣчените степендияти съгласно съ прѣложението на Министерството.

3). Отпущане помошъ за съдѣржанието на една учителка въ г. Каварна. Министерството на Просвѣщението съ отношението си отъ 20 септември подъ №. 2409, като явява, че поради смѣсеното население на г. Каварна и поради бѣдността му, то намѣрило за добре, щото въ тоя градъ да се издръжа една учителка отъ правителството, и че било условило вече такава за учебната 1882-83 год., прѣдлага на Съвѣта да разрѣши, щото оная часть отъ заплатата на рѣчената учителка, която ѝ се пада до 1 януария 1883 год., да се вземе изъ суммитѣ, прѣвидени въ бюджета на рѣченото Министерство за помощи на общински училища. Съвѣтъ, слѣдъ като изслуша това отношение, едногласно прие:

Да се разрѣши отпущанието шестъстотинъ лева за съдѣржанието до края на 1882 год. на една учителка въ г. Каварна.

Засѣданіе CXLVIII отъ 22 септември 1882 година.

Прѣдмѣти:

1). Законътъ за чиновниците. Съгласно съ указа на Негово Височество отъ 3 марта 1882 год. подъ №. 176 (гл. „Дѣрж. Вѣст.“ год. IV бр. 24) една четиречленна комиссия отъ състава на Държавния Съвѣтъ бѣше натоварена съ изработванието проектъ на законъ за чиновниците. Изработениятъ отъ тая комиссия проектъ бѣше

назначенъ за разгледване въ ХСИ засѣдане, на 7 юлия; но по заявлението на г-на Министра на Вжтрещнитѣ Дѣла се отложи, доклѣ се внесе приготвляемий отъ Министерството на Вжтрещнитѣ Дѣла проектъ по сѫщата часть. Внесений отъ това Министерство проектъ се разгледва въ CXLV, CXLVI и CXLVII засѣдания отъ 18, 20 и 21 септември. Въ днешнъто засѣдане Съвѣтъ, като изслуша послѣдното четение на рѣчения проектъ и като взе предъ видъ исказаниетѣ мнѣния и приетитѣ прѣдложения относително формулиранитето му, прие го тѣй както е обнародованъ той въ 23 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“, съ исключение на чл. 46 и 2 алинея отъ чл. 47, които Съвѣтъ бѣше формулиралъ по слѣдующия начинъ: Чл. 46. *Срѣчу никой чиновникъ или бивши чиновникъ не може да бѫде възбудено углавно прѣслѣдование за злодѣяние и прѣстѣпление, а тѣй сѫщо и граждански искъ по дѣйствия, относящи се до службата му, безъ разрѣщението на Държавния Съвѣтъ;* Чл. 47 алинея 2: *лишните отъ половината на платата му най-много за три мѣсѣца.* При туй Съвѣтъ рѣши:

Да се подпишатъ законопроектъ отъ присъствиющитѣ членове и въ прѣписъ да се съобщи по принадлежностъ за по-нататъшно разпорѣждане.

2). Отпущанието пенсия на Н. Стефанова. Съ представлението си отъ 11 септември подъ №. 4 прѣдсѣдателъ на Силистренския окръженъ сѫдъ, като се основава върху това, че членътъ при тоя сѫдъ, Никола Стефановъ, по старостъта и неопитността си билъ съвѣтъ безполезенъ за сѫда, молилъ Министерството на Правосѫдието за замѣнянието му съ другого. Министерството отъ своя страна, основано на едно рѣшение отъ Министерския Съвѣтъ, прѣпраща рѣченото прѣдставление въ Държавния Съвѣтъ съ прѣдложение, да се разрѣши отпущанието на Стефанова пенсия въ размѣръ на 120 лева мѣсечно. Съвѣтъ, като взе предъ видъ, че Министерството на Правосѫдието не указва заслугитѣ на Стефанова, поради които би трѣбвало да му се даде пенсия, нито представя каквито и да били документи за дѣятельността му, едногласно рѣши:

Да се отговори въ рѣченото Министерство, че за исправността на службата, потрѣбно е да се констатиратъ правата на въпросното лице за пенсия и да се прѣдставятъ документитѣ за заслугитѣ, които то е принесло на народа.

3). Прошението отъ Георгия Ивановъ. Просителъ явява, че билъ намислилъ да направи една машина, която вѣчно да се движи безъ никаква вънкашка сила, но нѣмалъ нужднитѣ срѣства и врѣме, защото като учитель той билъ длѣженъ постоянно да се занимава съ прѣподаванието уроци на дѣцата въ три-четири отдѣления, не му се плащало редовно и билъ принуденъ да живѣе въ селата, тѣй щото не можѣлъ да си доставя нужднитѣ за работата му инструменти. По тая причина той моли Съвѣта да го назначи на нѣкоя служба, съ каквато и да била заплата, само да му остава свободно врѣме да се занимава съ направата на машината. Съвѣтъ, слѣдъ като изслуша прошението на рѣчения Ивановъ, и като взе предъ видъ, че въ канцелярията му нѣма вакантна длѣжностъ, едногласно рѣши:

Да се остави рѣченото прошение безъ послѣдствие.

4). Прошението отъ поборника Ради Вѣлчковъ. Просителъ явява, че като работилъ на Ломската гимназия, падналъ отъ зданието и отъ това падание получилъ нѣкои неизлѣчими поврѣждения, поради които неможѣлъ съ трудъ да искарва прѣхраната си; за това моли Съвѣта да разрѣши, щото да му се дава отъ правителството постоянна помощъ. Съвѣтъ, като взе предъ видъ, че споредъ прѣдложеното отъ просителя свидѣтелство, той е получилъ слѣдуемото нему като на поборникъ пособие, рѣши:

Да му се отговори, че друга помощъ отъ правителството не може да му се отпусти, но да се обрне къмъ Министерството на Просвѣщението съ молба да го прѣпоръжи то въ градската болница за безплатно лѣкуване.

Засѣданіе CXLIX отъ 24 септември 1882 годъ

Прѣдмѣти:

1) Отпущането стипендии и помощи на 12 души ученици въ чужбина. Съ отношението си №. 2403 Министерството на Просвѣщението, като явява, че въ него се получиле доста прошения отъ ученици, които молѣле за стипендии, за да продължатъ наукитѣ си, прѣлага на Съвѣта да разрѣши отпущането едноврѣмени помощи или стипендии на слѣдующитѣ отъ просителътѣ: 1) на Ивана Ангеловъ отъ с. Браница, Раховско окръжение, ученикъ въ Мюнхенската рисувална школа, — стипендия отъ 1200 лева годишно; 2) на Александра И. Дяковичъ, отъ Болградъ, студентъ отъ II курсъ на юридическия факултетъ въ Загребъ, — едноврѣменна помощъ отъ 500 л.;

3) на Анастаса Х. Димитровъ отъ Шуменъ, ученикъ въ цюрихската политехника, — годишна стипендия отъ 900 лева; 4) на Анастаса Наумовъ отъ Битоля, ученикъ отъ II класъ на Загребската препарандия, — годишна стипендия отъ 900 лева; 5) на Симеона Карапъзовъ студентъ отъ II курсъ на юридическия факултетъ въ Киевъ, — едноврѣменна помощъ отъ 500 лева; 6) на Асеня Д. Икономовъ ученикъ отъ VI класъ на реалното училище въ Николаевъ, — годишна стипендия отъ 900 лева; 7) на Йорданка Чалъкова отъ Търново, ученица въ Загребската препарандия, — годишна стипендия отъ 900 лева; 8) на Панайота Савовъ, студентъ отъ IV курсъ на юридическия факултетъ въ Москва, — едноврѣменна помощъ отъ 500 лева; 9) на Георгия Николаевъ отъ Шуменъ, ученикъ въ Болградската гимназия, — едноврѣменна помощъ отъ 500 лева; 10) на Георгия Стойковъ изъ Македония студентъ отъ административния отдѣлъ на юридическия факултетъ въ Петербургъ, — едноврѣменна помощъ отъ 400 лева; 11) на Никола Крамаренковъ изъ Бессарабия, ученикъ въ рисувалната школа при Одесското общество на изящните изкуства, — едноврѣменна помощъ отъ 300 лева; 12) на Лазаря Поповъ изъ Бессарабия, студентъ отъ послѣдния курсъ на физико-математическия факултетъ въ Одесса, — едноврѣменна помощъ отъ 200 лева. Това отношение се разгледва въ CXLV засѣдане отъ 18 септември, но тѣй като отъ него не се виждаше, дали прѣпоръжанитѣ отъ Министерството лица сѫ прѣдставиле исканитѣ по § 11 отъ правилника за стипендиятѣ въ чужбина документи, то се отложи до получаванието на тия свѣдѣнія. Въ днешното засѣдане се прочете отношението отъ Министерството на Просвѣщението №. 2443, съ което рѣченото Министерство явява на Съвѣта, че то е прѣпоръжчало горѣказанитѣ лица, слѣдъ като е събрало потрѣбнитѣ за тѣхъ свѣдѣнія. Вслѣдствие на това съобщение Съвѣтъ рѣши:

I. Да се отпустятъ прѣпоръжанитѣ отъ Министерството лица прѣдлагаемитѣ помощи и стипендии; но въ сѫщото врѣме;

II. Да се помоли рѣгнното Министерство за напрѣдъ да прѣпровожда въ Съвѣта вситѣ документи по подобни прошения.

2) Прошението отъ приврѣмennитѣ чиновици при статистическото бюро. Съ прошение отъ 22 септември 1882 год. приврѣмennитѣ чиновници при статистическото бюро, като се основава върху това, че съ указа на Негово Височество отъ 27 януария сѫщата година подъ №. 57 на вситѣ чиновници въ София се отпускатъ квартирни пари въ размѣръ на 20% отъ заплатата имъ, и че и тѣ, ако и да сѫ приврѣмennи, подлѣжатъ на вситѣ отговорности по службата си както и постояннитѣ, могатъ да се отпустятъ и тѣмъ квартирни пари, както за напрѣдъ, тѣй и за всичкото минѣло врѣме отъ датата на горѣказания указъ. Съвѣтъ слѣдъ като изслуша това прошение, рѣши:

Да се попита статистическото бюро: 1) сѫществува ли нѣкаква разлика въ назначението на писцитѣ и приврѣмennитѣ чиновници, както и въ опредѣлението заплатитѣ имъ; 2) получаватъ ли писцитѣ му 20% тѣ прибавочни и 3) защо на просителътѣ не сѫ се давале такива прибавочни до сега.

3) Отпущанието помощъ на общината Ханджъкъ, Габровска община. Жителътѣ на общината Ханджъкъ съ едно прошение до Министерството на Просвѣщението молиле да имъ се отпустятъ 800 лева, за да довършатъ училищното си здание, което тѣ били починали още прѣди петъ година. Прѣдъ видъ на бѣдността на рѣченитѣ жители Министерството съ отношение отъ 24 септември подъ №. 2451 прѣлага на Съвѣта да разрѣши отпускането исканата отъ тѣхъ помощъ. Съвѣтъ, като изслуша отношението на Министерството и като сподѣляше взгледоветѣ на послѣдното, прие:

Да се отпустятъ едноврѣмennна помощъ отъ петъ стотинъ лева за доискарване училищното имъ здание. (Слѣдва).

ЗАКОНОПРОЕКТЪ.

(Продължение отъ бр. 53).

РАЗДѢЛЪ ДЕВЕТИЙ.

За състоящитѣ се при сѫдилищата лица.

ГЛАВА ПЪРВА

За сѫдебнитѣ пристави.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

За сѫдебнитѣ пристави въобще.

Чл. 215. Сѫдебнитѣ пристави състоятъ при Върховній Кассационенъ Сѫдъ, при аппелативнитѣ и при окръжнитѣ сѫдилища за да испълняватъ дѣйствията, които имъ се възлагатъ отъ углавното

*

и гражданското съдопроизводство и отъ настоящето съдоустройство. (297 ст. учрежд.; 147 чл. съдоустр.)

Чл. 216. Числото на съдебните пристави при всъко едно съдилище се определява особено по штата. (298 ст. учрежд.)

Чл. 217. Съдебните пристави при съдилищата въобще се избиратъ отъ предсъдателите на тия съдилища, слѣдъ като тѣ се увѣрятъ въ благонадеждната нравственность и способностъ на кандидатите на тѣзи места и се утвърждаватъ въ длѣжността отъ Министра на Правосъддието. (300 ст. учрежд.)

Чл. 218. Назначените въвъ основание на горѣзложението членъ съдебни пристави при окръжните съдилища почнуватъ да испълняватъ служебните имъ длѣжности, слѣдъ като вложатъ въ съдилището, при което сѫ назначени, опредѣленниятъ залогъ и даджътъ клѣтва за длѣжността си. (301 ст. учрежд.; 149 съдоустр.)

Чл. 219. Размѣрътъ на залогътъ, който се изискова отъ състоящите при окръжните съдилища съдебни пристави за исплащане врѣдитъ и загубитъ, които биха се случили отъ неправилните имъ длѣстия, е хиляда лева за всѣкокой единъ съдеб. окръгъ. (Допълнение къмъ 301 ст. учрежд.)

З а б є л ъ ж к а. — Залогътъ може да се счита въ налични пари или отъ пощителство на благонадѣждно лице, което трѣба да приеме върху си отговорността предъ съдътъ за загубитъ, които биха произлѣали отъ неправилните имъ длѣстия, е хиляда лева за всѣкокой единъ съдеб. окръгъ. (302 ст. учрежд.)

Чл. 220. Преди да постѫпятъ въ длѣжностъ, съдебните пристави се привождатъ подъ клѣтва, чрезъ духовно лице отъ въроисповѣдането имъ, споредъ приложената при тоя членъ форма, въ общото събрание на онзи съдъ, въ който тѣ сѫ назначени. (Приложение 2). (303 ст. учрежд.)

Чл. 221. На съдебните пристави, слѣдъ като приематъ клѣтвата, се даватъ отъ надѣжния предсъдателъ:

1) свидѣтелство за постѫпването имъ въ длѣжностъ на съдебенъ приставъ, съ указание назначенната му за живѣянѣе мѣстностъ, и всѣкога, когато се промѣнява мѣстожителството на пристава, забѣлѣжва се въ това свидѣтелство;

2) особенъ знакъ, присвоенъ за длѣжността на съдебни пристави за носеніе, когато извѣрша служебните имъ длѣжности, и

3) особенъ печатъ.

З а б є л ъ ж к а. — При испълнение распорѣжданията на предсъдателя въ съдебните засѣданія, съдебните пристави трѣба да бѫдатъ въ присвоената тѣмъ униформа. (304 ст. учрежд.)

Чл. 222. Съдебните пристави сѫ длѣжни да иматъ постоянно мѣсто за живѣеніе:

1) състоящите при Върховни Кассационенъ Съдъ и аппелативните съдилища — въ онзи градъ, гдѣто е съдилището на Върховни Кассационенъ Съдъ и аппелативните съдилища;

2) отъ състоящите при окръжните съдилища — еднитъ въ онзи градъ, гдѣто е съдилището на окръжния съдъ, а другитъ въ нѣкой другий градъ или село, които сѫ подвѣдомственни на съдия съдъ. (305 ст. учрежд.)

Чл. 223. Мѣстожителствата на съдебните пристави се назначаватъ и могатъ да бѫдатъ от послѣдъ измѣняеми въ случаи, показвани въ 222 чл. п. 2, отъ общите събрания на тия окръжни съдилища, при които се намиратъ приставите. (306 ст. учрежд.)

Чл. 224. Съдебниятъ приставъ нѣма право да промѣнява назначенното му за живѣянѣе мѣсто, — въ противенъ случай той може да бѫде отчисленъ отъ длѣжността си. (307 ст. учрежд.)

Чл. 225. Въ случай на недостаточно число съдебни пристави или при отсѫтствието имъ по законни причини, предсъдателите на окръжните съдилища иматъ право да поражчатъ на полицейските чинове да испълняватъ длѣжностите на съдебните пристави, като се отнасятъ съ исканията си за испращанието на тия чинове къмъ мѣстното полицейско началство. Когато испълняватъ длѣжностите на съдебните пристави, полицейските чинове напълно се подчиняватъ, сѫщо като самите пристави, на предсъдателите на съдилищата. (310 и 311 ст. учрежд.; 150 чл. съдоустр.)

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

За правата, обязанностите и отговорността на съдебните пристави.

Чл. 226. Съдебните пристави получаватъ особна штатна заплата. (313 ст. учрежд.)

Чл. 227. Освѣнъ заплатата си, съдебните пристави получаватъ отъ ищещите наднични, пѣтни и квартирни пари, споредъ общия законъ за чиновниците, когато подлѣжи да испълняватъ рѣшеніе въ разстояние на единъ часъ по-далечъ отъ мѣстото, гдѣто се намира канцелрията имъ. Тия разноски от послѣдъ се взематъ отъ отвѣтниците.

Чл. 228. Въ случай, че нѣкой се съпротиви на съдебниятъ приставъ, той послѣдниятъ има право да иска съдѣстие отъ мѣстните полицейски и даже военни власти, които сѫ длѣжни да му даватъ незабавно това съдѣстие. (316 ст. учрежд.; 152 чл. съдоустр.)

Чл. 229. За всъко противодѣствие срѣщу съдебниятъ приставъ или за нанесението му оскърбление при испълнение на обязанностите си по службата, той съставя особенъ протоколъ, подписанъ отъ свидѣтели, а така сѫщо и отъ чиновници или служителите на мѣстната полиция, ако тия послѣдните при това сѫ присѫствували. (317 ст. учрежд.; 152 чл. съдоустр.)

Чл. 230. Означението въ горниятъ 229 чл. протоколъ, приставъ представлява на надѣжния прокуроръ или на неговия помощникъ, който взема мѣрки за изслѣдване указаната въ протокола

случка и предава виновниятъ подъ законна отговорност. (318 ст. учрежд.; 154 чл. съдоустр.)

Чл. 231. По сѫщия редъ се съставява особниятъ протоколъ отъ съдебните пристави и се представява прокурору или на помощника му, когато полицейските или военниятъ власти не испълняватъ исканото отъ приставътъ съдѣстие. (319 ст. учрежд.; 155 членъ съдоустр.).

Чл. 232. На съдебните пристави, състоящи при Върховни Кассационенъ Съдъ и при аппелативните съдилища, се възлага въ предѣлите на онзи градъ, гдѣто се намира Върх. Кассац. Съдъ или аппелативниятъ съдъ да предаватъ на съдилищата се призовки и книжа по дѣлата, които се рѣшаватъ въ тѣзи съдилища, и тѣй сѫщо и испълнение на други дѣстия, поражчани тѣмъ отъ предсъдателите на Върх. Кассац. Съдъ и аппелативните съдилища. (321 ст. учрежд.).

Чл. 233. На съдебните пристави при окръжните съдилища се възлага испълнението на съдебните рѣшения и другите относящи се къмъ длѣжностите имъ дѣстия, въ предѣлите на окръгът на онзи съдъ, при който тия пристави състоятъ. (322 ст. учрежд.).

Чл. 234. Редътъ за дѣстията на съдебните пристави, по извѣшаване означението въ горниятъ 233 чл. длѣжности, се опредѣля въ главното и гражданското съдопроизводство. (323 чл. учрежд.).

Чл. 235. Съдебниятъ приставъ не трѣба да вземе върху си никакви дѣстия, касающи се до съпругата му, или до роднините му до четвърта степень и по сватовство до втора степень включително. (324 ст. учрежд.; 156 чл. съдоустр.).

Чл. 236. Съдебните пристави сѫ длѣжни да държатъ книги за записване, както за всѣка поражчка, която сѫ получили, така и за всичките извѣрши отъ тѣхъ служебни дѣстия и да представятъ тия книги за провѣрка споредъ наредбите, които се опредѣляватъ въ общий и особниятъ правилници. (325 ст. учрежд.; 157 чл. съдоустр.).

Чл. 237. За всъко незаконно отказване да испълнява длѣжността си, за бавностъ въ доставяне поражчаните имъ книжа, а така сѫщо и за предаванието имъ не по установените редъ и не на надлежашите лица, за превишаване на властта си и за други противозаконни постѣжки, съдебните пристави, споредъ важността на упушението или злоупотреблението, се подлагатъ или на дисциплинарно наказание или се предаватъ на угловенъ съдъ. (326 ст. учр. 158 чл. съдоустр.).

Чл. 238. За лъжливи удостовѣрения по извѣршиване съдебните си обязанности, съдебните пристави се подлагатъ на наказание като за подлогъ по службата имъ. (327 ст. учрежд.).

Чл. 239. Жалби противъ личните дѣстия на съдебните пристави, а така сѫщо и срѣщу бавностъ въ испълняването служебните имъ обязанности, подаватъ се предсъдателю на съдътъ, при който тѣ състоятъ. (330 ст. учрежд.; 159 чл. съдоустр.).

Чл. 240. Предсъдателътъ на съдилището има право да прави на съдебния приставъ напомняване, забѣлѣжка и изобличаване безъ внесение въ послужни спѣсъкъ, но лишаване отъ заплатата му или друго по-голямо дисциплинарно наказание, както и предаванието му подъ съдъ, не може да стане, освѣнъ слѣдъ разглѣдането на неговата вина по дисциплинаренъ редъ отъ онова съдебно мѣсто, при което приставътъ се намира и въвъ основание на правилата, изложение въ 184—213 членове отъ това съдоустроство. (329 ст. учрежд.).

Чл. 241. Ако отъ неправилните или противозаконни дѣстия на съдебния приставъ, когато испълнява служебните си обязанности, се причинятъ нѣкому врѣди и загуби, то независимо отъ отговорността по дисциплинаренъ или угловенъ редъ, възнаграждението за поврѣдите и загубите се взема, по съдебно рѣшение, или пакъ взысканието се обрѣща срѣчу поручителя му; но ако представениятъ залогъ се укаже недостаточенъ за исплащане врѣдите и загубите, то възнаграждението се взема отъ другите имоти на виновниятъ. (331 ст. учрежд.).

Чл. 242. Съдебниятъ приставъ, на когото залогътъ е вземенъ напълно или отъ части, за възнаграждението на причинените отъ него врѣди и загуби, или въ случай, че поручителятъ му престане да отговаря за него, отстранява се отъ испълняването на обязанностите си, до гдѣто внесе новъ залогъ, или представи новъ поручителъ. (332 ст. учрежд.).

ГЛАВА ВТОРА ЗА АДВОКАТИТЕ.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

ЗА АДВОКАТИТЕ ВЪОБЩЕ.

Чл. 243. Адвокатите състоятъ при съдилищата за да водятъ дѣла по избирането и поражчването на тажащите се, на обвиняемите и на други участвующи въ дѣлото лица, а така сѫщо, въ опредѣлените отъ законъ случаи, по назначаване отъ окръжните съдилища и отъ предсъдателите на съдилищата. (353 ст. учрежд.).

Чл. 244. Съдебни адвокати могатъ да бѫдатъ:

1) лица, които иматъ свидѣтелства отъ университетъ или отъ други учебни заведения (въ това число и Александровски Юридически Лицей въ Княжеството), че сѫ свършили юридическите науки или че сѫ издържали испитъ по тия науки, ако, освѣнъ това, лицата сѫ прослужили не по-малко отъ шестъ мѣсяци по съдебното вѣдомство;

2) лица, които съм свършили науките си въ сръдни учебни заведения, или иматъ свидѣтелства, че съм свършили поне трикласни училища, и освѣнъ туй, съм прослужили не по-малко отъ три години по съдебното вѣдомство, като съдии, прокурори, секретари при Върховният Кассационенъ съдъ, съдебни слѣдователи и съм се занимавали съ адвокатство до издаване на този законъ, сѫщо не по-малко отъ три години.

Чл. 245. Лицата, показани въ 244 чл. п. 2, придобиватъ званието адвокатъ, само съдъ като издържатъ надлежни испитъ по практическото законовѣдение въ назначената за туй особено испитателна комисия.

Чл. 246. Испитателната комисия състои исклучително отъ лица съ юридическо образование, а именно: а) отъ трима съдии или лица отъ прокурорския надзоръ; б) отъ единъ професоръ на Юридическия Лицей и в) отъ единъ адвокатъ. Върховният Кассационенъ Съдъ, Софийският аппелативенъ и Софийският окръженъ съдилища въ общите си събрания избиратъ изъ по между своите съдии и прокурори по единъ членъ за въ комисията; членъ отъ Юридическия Лицей, се избира отъ съвѣтъ на Лицето, а членъ-адвокатъ се избира изъ по между мѣстните адвокати въ общото събрание на Софийският окръженъ съдъ. Всѣки членъ се избира по за една година. Предсѣдателствува въ комисията старшийтъ членъ по съдебното си положение.

Чл. 247. Программата за испитътъ се съставя отъ Министра на Правосъднието, съ участие на предсѣдателитъ и прокуроритъ отъ Върховният Кассационенъ Съдъ, Софийският аппелативенъ и Софийският окръженъ съдилища.

Чл. 248. Комисията държи своите засѣдания въ опредѣлени дни и часове въ помѣщението на Министерството на Правосъднието, за което и обнародва въ вѣстникътъ. (187 чл. законъ за устройството на съдилищата отъ 5 февр. 1883 год.)

Чл. 249. Адвокати не могатъ да бѫдатъ:

- 1) тия, които не съм достигнали двадесет и петъ год. възрастъ;
- 2) чуждестранци съ искключение на българи по происхождение;
- 3) обявенитъ по съдъ несъстоятелни длѣжници;
- 4) находящитъ се на правителственна или общественна, по изборъ, служба, съ искключение на лицата, които заминаватъ почетни или общественни длѣжности, безъ заплата;

5) подвъргнатитъ, по съдебни присъди, на затворъ въ тъмница а така сѫщо и свещеннослужителитъ, които съм лишени отъ духовно звание по присъда отъ духовенъ съдъ,

6) находящитъ се подъ слѣдствие за злодѣяние и престъпление, които се наказватъ за затворъ въ окови, както и тия, които като съм били подъ съдъ за такива злодѣяния и престъпления, но не съм оправдани съ съдебна присъда; и

7) исклученитъ отъ служба, по съдъ, или отъ духовното вѣдомство за пороци.

Чл. 250. Адвокатитъ се записватъ при окръжните съдилища и си избиратъ място за живѣянне въ единъ отъ градовете на окръга на тоя окръженъ съдъ, къмъ който съм записани.

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

Права и обязанности на окръжните съдилища като адвокатски съвѣти.

Чл. 251. По нѣмание сега за сега достаточното число адвокати съ юридическо образование, правата и обязанностите, които принадлежатъ на адвокатските съвѣти, се възлагатъ на окръжните съдилища по общите имъ събрания съ участието на прокуроритъ. Въ съставътъ на окръжните съдилища, като адвокатски съвѣти, влизат и по единъ адвокатъ, който се избира изпомежду мѣстните адвокати, състоящи при извѣстни окръженъ съдъ, отъ самите адвокати. Този адвокатъ взема участие въ всичките дѣла на окръжния съдъ, като адвокатски съвѣтъ. (252 чл.) като чл. съм рѣшающъ гласъ.

Чл. 252. Къмъ обязанностите и правата на окръжния съдъ, като адвокатски съвѣтъ пранадлежи:

1) да разглѣда прошения отъ лица, които желаятъ да се запишатъ въ числата на адвокатитъ или да излѣзатъ изъ това звание и да съобщава на Министра на Правосъднието за тѣхното записване или отказване отъ него;

2) да разглѣда жалби срещу дѣйствията на адвокатитъ и да наглѣда за точното отъ тѣхъ испълнение на законите, установените правила и всичките задължения, които съм приели върху си, съобразно съ ползата на довѣрителитъ имъ;

3) да дава свидѣтелства на адвокатитъ, че тѣ не съм били подложени на осъждане отъ окръжните съдилища;

4) да назначава по редъ, адвокати за бесплатно ходатайствуващие по дѣла на лица, които се ползватъ предъ съдътъ съ право на бѣдность;

5) да опредѣлява, споредъ таксата, количеството за възнаграждение на адвокатитъ въ случай на несъгласие по той предметъ между адвокатитъ и тъжащиятъ се, когато не е станжало помеждъ имъ писмено условие;

6) да опредѣлява наказанията на адвокатитъ, както по собственото си усмотрение така и по жалбитъ, които постъпватъ въ съдътъ като съвѣтъ. (367 ст. учрежд.)

Чл. 253. За нарушение отъ адвокатитъ приеменитъ върху имъ задължения, окръжният съдъ въ качеството си на адвокатски съвѣтъ има право да ги подложи:

- 1) на напомняване забѣлѣжка и изобличаване:

2) на запрѣщаване да извършватъ адвокатски длѣжности въ продължение на опредѣленъ отъ съдътъ срокъ, но не-повече отъ шестъ мѣсѣци;

3) на исключаване отъ съсловието на адвокатитъ;

4) на предаване на угловенъ съдъ въ особени важни случаи.

Забѣлѣжка. Исключениетъ изъ числата на адвокатитъ се лишаватъ отъ правото да постъпятъ въ това звание въ всичкото Княжество. (358 ст. учрежд.)

Чл. 254. Адвокатъ, който два пъти е билъ подлаганъ на запрѣщение да извършава привременно адвокатските си обязанности, въ случай на нова извършена отъ него вина, която заслужва сѫщото наказание споредъ постановленията на съдътъ, исключава се отъ съдътъ изъ числата на адвокатитъ. (369 ст. учрежд.)

Чл. 255. Ни едно отъ споменатите въ 253 чл. наказание не може да бѫде наложено отъ съдътъ, безъ да се поискава предварително обяснение отъ обвиняемия въ опредѣлени отъ съдътъ срокъ. (371 ст. учрежд.)

Чл. 256. Въ случай че обвиняемий непредстави обяснения или се неяви въ назначението срока, безъ уважителни причини, съдътъ прави постановление въвъ основание на свѣдѣнието, които има и на извѣстните нему обстоятелства. (372 ст. учрежд.)

Чл. 257. Признание причинитъ на неявилие на адвокатитъ или на непредставяне въ съдътъ исканитъ обяснения за уважителни, зависи отъ усмотриенето на самия съдъ. (373 ст. учрежд.)

Чл. 258. Наложеното отъ окръжния съдъ наказание на адвокатъ или оправданието на той последний отъ съдътъ не лишава частното лице отъ правото да иска чрезъ съдилищата отъ адвокатъ възнаграждение за вредъ и загуби. (374 ст. учрежд.)

Чл. 259. Дѣлата въ окръжния съдъ, като адвокатски съвѣти, се рѣшаватъ по вишегласие. Когато съм равни гласовете мнѣнието на предсѣдателя надгъвга.

Чл. 260. срещу всичките постановления на съдътъ като адвокатски съвѣти, освѣнъ тия, съ които се подвържатъ адвокатитъ на напомняване, забѣлѣжка и изобличаване, могатъ да се подаватъ жалби въ аппелативния съдъ, въ двѣ-седмиченъ срокъ отъ врѣмето, когато съм обявени тия постановления. Протеститъ на прокуроритъ се допускатъ въ сѫщия срокъ. (376 ст. учрежд.)

Чл. 261. Опредѣлението на аппелативните съдилища по тия жалби и протести съм окончателни. (378 ст. учрежд.)

Предсѣдателъ: П. Х. Стаматовъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

Москва, 25 май 1883.

Градскому съвѣту въ София.

Днесъ частъ по дванайсетъ Негово Височество поднесе Господарю Императору подаръка. Сѫщеврѣменно представи и на съ предъ Т. Т. Величества Императора и Императрицата, които бѣхъ много весели и милостиво говорихъ съ всѣкого отъ на съ предъ.

Сукаровъ.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 23 май. Една телеграмма изъ Мадагаскаръ извѣстява че правителството Ховасъ иска да влѣзе въ преговори за спогодба съ Френцитъ, които оккупиратъ съверната част на острова.

Портсмутъ, 23 май. Английската флотта въ Китайското море щяла, говори се, да се умножи,

Римъ, 22, май. Годишнината отъ умиранието на Гарибалди се празнува всенародно, имаше около двадесет и хиляди человѣци. Много викания „да живѣе Оберданъ“, „да живѣе Триестъ“ се слушаха.

Виена, 23 май, Унгарските министри г-да Тисца, Срапари и Камени съ дошли въ Виена за да се споразумѣятъ съ Австрийското правителство — върху работите, които има да станатъ за урегулирането Дунава до Железните Врати, върху проектите които има да се внесатъ въ делегациите, като и върху реформата на налогът въвъ спиртоветъ.

Парижъ, 23 май. Днесъ стана общото събрание отъ акционерите на Суезки-Каналъ. Г. Лессепсовъ рапортъ, който е одобренъ отъ тримата Английски администратори, констатира че между дружеството на Суезкия-Каналъ и Английския кабинетъ сѫществова пълно съгласие. Дружеството е рѣшило то само да направи още и други морски пътища. То притежава достатъчни земи за да може да испълни тия проекти, но все пакъ желателно е да му се отстъпятъ и още земи, за да може да испълни тия проекти подъ най-износни условия. Захванѣтъ преговори върху това съ Англия даватъ надежда за благоприятно рѣшение.

Берлинъ, 24 май. Въ отговоръ на едно запитване отъ страна на Поляка депутатъ г-нъ Стаблевски върху едно распоряжение отъ управителя въ Познанъ, съ което той заповѣдва, щото учението за религията да става на Германски язикъ, Министътъ на Исповѣданията каза че Познанският управителъ билъ вече уничожилъ распоряжението си; министътъ се надѣва че такъвъ случай нѣма да се представи вече.

Сѣверо-Германската Газетта е упълномощена да обяви за измилица извѣстията на вѣстниците, че г-нъ Бизмаркъ билъ ужъ обя-

вилъ, какво распушчанието на Рейхстата ще се послѣдва отъ трагически събития, и че г-нъ Бизмаркъ билъ ужъ поисканъ мнѣнието на нѣкой си прочутъ юристъ-консулъ за да знае, дали може и какъ може съюзний трактатъ, върху който сѫ основани всички учреждения въ империята, да бѫде разрѣшенъ.

Берлинъ, 24 май. Рейхстагътъ е гласувалъ при второ чтение законопроекта за налога на захаръта и е заповѣдалъ да стане едно ислѣдване върху обработванието цвѣклото и произвеждането захаръта.

Рейхстагътъ е разискалъ та и одобрилъ при второ чтение много части отъ бюджета за 1884 и 1885 година.

Москва, 25 май. Негово Величество Императорътъ прие на аудиенция Н. Вис. Български Князъ и всички българи, които сѫ дошли тукъ за коронацията. Н. Височество Князъ Александъръ поднесе на Царя единъ искусно изработенъ предметъ, който представлява Русия да засланя България подъ закрилата си.

Цариградъ, 25 май. Една депеша изъ Шкодра забѣлѣжва, че въ Албания се начнали вече смутове. Единъ воененъ обозъ билъ вече нападнатъ. Испроводили се два баталиона войска отъ Шкодра за да въстановятъ порядъка.

Кадри Бей, Султановътъ въ Египетъ агентинъ, ще се повика назадъ, за да се отнеме всяко основание на слухътъ, че послѣдните въ Египетъ манифестации противъ Англичаните били исходили изъ Цариградъ. — Английската Кралица е телеграфирала до г. Виндама да благодари Сарая и Вис. Порта за зетитъ мѣрки относително реформитъ въ Анатолия.

Кралица Виктория, види се, по този начинъ счита Султановитъ заповѣди относително реформитъ, като едно удовлетворение, дадено на заявлениета, направени Султану отъ Лордъ Джъферина.

Портата дѣятелно работи по въпроса за реформитъ.

Александрия, 26 май. Кадри Бей замина за Цариградъ.

Военниятъ сѫдъ е осудилъ на смърть Сулеймана, главатаря на размирцитъ въ Александрия, а 18 офицери Египтяне, негови съучастници, сѫ осъдени на каторожно работение.

Цариградъ, 26 май. Министерскиятъ съвѣтъ се занимава почти всѣкидневно съ въпроса за реформитъ, които въ цѣлостъ още не сѫ опредѣлени, но се говори за вѣрно, че ще се назначатъ мнозина христиани управители въ Армения.

Говори се още, че Портата ще испроводи до силитъnota, въ която ще се казва, че тѣй като туряните въ дѣйствие реформитъ ще предизвика парични расходи, Портата моли силитъ да уредятъ финансовитъ въпроси, които проистичатъ отъ Берлинския трактатъ.

Софийска първокласна болница.

Седнична вѣдомостъ за движение на числото на болните отъ 8 до 15 май 1883 год.

Обществено положение родъ на болестъ	Презъ седмицата									
	На 8 май 1883 имаше		Дойдоха		Оздравѣха		Умрѣха		На 15 май 1883 оставатъ	
	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.
Военни	43	—	4	—	13	—	—	—	34	—
Граждански безъ плата . . .	17	16	11	3	5	4	2	1	21	14
Граждански съ плата	3	10	—	1	1	—	—	—	2	11
Всичко . .	63	26	15	4	19	4	2	1	57	25

Въ това число съ епидемични и заразителни болести.

Тифъ (Typhus)	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Ситна шарка (Morbili) . . .	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Дифтеритъ (Angina Diphtherica)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Чѣрвенъ вѣтръ (Erysipelas) .	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Венерически (Morbi venerici) .	10	12	4	—	4	—	—	—	10	12
Ђбра шарка (Variola)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Крупъ (Croup)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Дилентерия (Dysenteria) . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Скарлатина (Scarlatina) . . .	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Всичко . .	14	12	4	—	5	—	—	—	13	12

Старшиятъ врачъ: И. Брадель.
Надзирателъ: В. Чавдаровъ.

РѢШЕНИЕ

№ 1176.

Въ Името на Негово Височество Александър I. Князъ на България, Свищовски окръженъ сѫдъ въ открито сѫдебно засѣдане на хилядо осъмстотинъ осемдесетъ трета година февруарий двадесетъ и пети день, въ следующий съставъ:

Предсѣдатель Иванъ В. Плакуновъ, членове: Атанасъ Гр. Каракашовъ и Димитъ Крамарковъ, при секретаря Теодоръ А. Божиловъ и съ участието на г-на помощ.-прокурора Панайотъ Дюгеровъ, разглѣда дѣло подъ №. 145 отъ 1882 год. по тѣжбата на Мехмедъ Х. Сюлюшоолу, Свищовецъ, противъ Митко Величковъ за отнѣмание кюнковетъ на една негова баня.

Обстоятелствата на това дѣло сѫ:

На 31 май 1880 год. Мехмедъ Х. Сюлюшовъ изъ г. Свищовъ подалъ прошение, регистрирано подъ №. 1398 отъ бивши Свищовски окръженъ сѫдъ, съ което заявява, че Митко Г. Величковъ изъ сѫщия градъ предприелъ да прави нова кѫща, на която основата положилъ отъ едната страна на мястото на кюнковетъ презъ които тече водата на собственната му баня, а отъ другата страна излѣзълъ на вънъ отъ предѣлитъ си въ мястото срѣщу банята му, което принадлежи по-вече на банята, а по-малко на кѫщата на Скендеръ и на Митковата сега кѫща, заради което заявилъ на Свищовски окръженъ съвѣтъ, който не му далъ удовлетворение; за това моли да се призоватъ градски общински съвѣтъ и построителъ на кѫщата, за да имъ се разглѣда дѣлото. — Бивши Свищовски окръженъ сѫдъ разглѣда това дѣло въ откритото си сѫдебно засѣдане на 25 юни 1880 год., въ присъствието на тѣжящите се страни, когато съ опредѣление отъ истий денъ призналъ за отвѣтникъ само Митко Величковъ, като представилъ право на страните за да го обжалватъ въ опредѣленъ за това срокъ, въ който е постъпила частната жалба на Свищовски градски съвѣтъ отъ 27 юни 1880 год. подъ №. 145, вслѣдствие на която и цѣлото дѣло е било препратено за разглѣждане въ Русенский аппелативенъ сѫдъ. — На 29 юли 1881 год. Русенский аппелативенъ сѫдъ при предписанието си подъ №. 1268 препратилъ казаното дѣло, заедно съ преписъ отъ опредѣлението си подъ №. 57 отъ 23 юли с. г., като предписалъ на Русенский окръженъ сѫдъ, вслѣдствие закризирането па бивши Свищовски окръженъ сѫдъ въ 1880 год. мясецъ августъ, да му даде далнейши ходъ, понеже неправилно е било препратено въ казаний аппел. сѫдъ. Рус. окр. сѫдъ разглѣдалъ това дѣло въ откритото си сѫдебно засѣдание на 16 декември 1881 год., когато присъствували отъ страна на ищеща Мехмедъ Х. Сюлюшовъ, повѣренника му Михаилъ Панически, а отъ страна отвѣтниците: Митко Величковъ и Свищовски градско-общински съвѣтъ, повѣренника Христо Ивановъ, когато съ опредѣлението си отъ истий денъ опредѣлилъ: заявлението отводъ отъ пълномошника Мехмедъ Х. Сюлюшовъ, Михаилъ Панически за да не се приема Свищовски градски общински съвѣтъ при разглѣждане на дѣлото въ качеството на отвѣтникъ, като трето лице, се уважава и предостави на страните да го обжалватъ въ опредѣленъ за това срокъ, въ който отъ никого не постъпилъ потъжване. — Вслѣдствие откриванието на тоя сѫдъ на 15 февруарий 1882 год. това дѣло е постъпило въ тоя сѫдъ, който го разглѣда въ откритото си сѫдебно засѣдание на 18 юни 1882 год., когато, вслѣдствие неизвѣстното мястоожителство на отвѣтника Митко Величковъ, съ протокола си подъ № 1417, отложи разбирателството на това дѣло, до като той се призове съ призовка троекратно опубликувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѫд. Правила. Денътъ за разбирателството на това дѣло бѣ назначенъ на 25 февруарий 1883 год., когато на именний позивъ се представи само Мих. Панически, повѣренника на ищеща Ахмедъ Мехмедовъ Х. Сюлюшоолу, съ пълномошно завѣренно отъ членъ-нотариусъ при тоя сѫдъ на 15 февруарий т. г. подъ №. 79, който е повѣренникъ и отъ останалите наследници, останали слѣдъ смъртъта на покойния Мехмедъ Х. Сюлюшоолу, а именно: сестрите Емине и Атидже и майка му Айше, отъ които притѣжава пълномошния завѣренъ на тоя сѫдъ подъ №. 138, 139 и 137 на 5 юни 1882 година, а отвѣтника Митко Величковъ не се яви лично, нито чрезъ повѣренникъ при всичко че бѣ призванъ съ призовка отъ 22 юни с. г. подъ №. 2203, опубликувана третий пътъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 8 юли с. г. подъ №. 72. Сѫдътъ, слѣдъ като изслуша обясненията на ищещовия повѣренникъ и заключението на помощникъ-прокурора, за да разрѣши това дѣло, взе предъ видъ:

1) че Митко Величковъ е призованъ съ призовка, издадена отъ тия сѫдъ на 22 юни 1882 год. подъ №. 2203 и опубликувана третий пътъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 8 юли с. г. подъ №. 72, за да се яви въ шесто-мѣсяченъ срокъ, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѫд. Правила;

2) че отъ представенитѣ отъ повѣренника на ищеща документи, а именна рѣшението за възвръщане, издадено отъ Свищовската комисия за възвръщането на възвръналъ се мюсюлманъ на 18 септември 1879 год. и издадено свидѣтелство отъ Свищовското градско-общинско управление на 18 януари т. г. подъ №. 15, ясно се вижда че ищещъ притежава една баня въ Исхане-Зииръ Махлеси въ г. Свищовъ;

3) че отъ направений оглѣдъ на мястото се вижда, че кюнковетъ на банята сѫ развалени отъ построяванието кѫщата отъ Митко Величковъ, на разстояние деветдесетъ педи; то на основание горѣзложеното, ст. 134, 138 и 167, отъ Вр. Сѫд. Правила.

Рѣши:

Иска на наследниците на покойният Мехмедъ Х. Сюлюшовъ да се припознае за правиленъ и Митку Величковъ се осъждада да направи кюнковетъ, колкото сѫ развалени прѣдъ фасадата на къщата му. Съдебното мито, съгласно ст. 958 отъ Вр. Съд. Правила, се опредѣля на лева двадесетъ и петь, които, заедно съ двадесетъ лева 90 стот. стойността на деветнаесетъ призовки за въ полза на Държавният ковчегъ, се възлагатъ върхъ Митку Величковъ.

Това рѣшение, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Вр. Съд. Правила, е задочно, съгласно чл. 2 отъ допълнението къмъ истигъ правила, е неокончателно, и, съгласно ст. 290 отъ сѫщите правила, подлежи на обжалвание прѣдъ Русенския Апелативенъ Съдъ въ два мѣсеченъ срокъ отъ денътъ троекратно опубликуване рѣшението въ Държавният Вѣстникъ, което въ окончателна форма ще се обяви на десетий мартъ текущата година.

Предсѣдателъ: И. В. Плакуновъ, членове: Каракашовъ, Д. Крамарковъ и Секретаръ: Т. А. Божиновъ.

3—(412)—3

Свищовски мировий сѫдия.

Рѣшеніе.

Издадено на 23 мартъ 1883 година. Въ името на Негово Височество **Александъ I**, Князъ Български, Свищовски мировий сѫдия, Величко Д. Марковъ на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и трета година мартъ двадесетий и първий день, въ открыто сѫдебно засѣдане, разглѣда гражданско дѣло №. 1302 отъ 1882 година, на Иванчо М. Тарлевъ, жителъ отъ с. Лѫжени, Свищовска околия, съ Мустафа Ибрахимовъ Епценджикоолу, бивший жителъ отъ сѫщото село, живущъ по настоящему въ г. Цариградъ (Турция) по искътъ предявенъ отъ първий противъ послѣдний за 4200 гроша.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ:

На 20 октомври 1882 годна Иванчо М. Тарлевъ, подава прошение, съ което заявява че на 16 априли 1877 година продалъ на Мустафа Ибрахимовъ Епценджикоолу два бивола и една кола за 4200 гроша съ условие да му брои паритъ слѣдъ единъ мѣсеченъ срокъ. Слѣдъ истичанието на срокътъ не му броилъ паритъ и слѣдъ преминуване на Дунавътъ отъ Рускиятъ Императорски войски, избѣгналъ и не се завърналъ вече, за това моли да се призове и отсѫди да му плати дѣлгътъ си. По това прошение се завежда гражданско дѣло и съ призовка отъ 9 ноември 1882 година подъ №. 5818, публикувана послѣденъ пътъ въ Държавенъ Вѣстникъ брой 133 отъ 20 ноември 1882 година, Мустафа Ибрахимовъ Епценджикоолу съгласно чл. 114 и 115 § 2 отъ Врѣменните Съдебни Правила, се призовава да се прѣстави въ срокъ на четири мѣсесеца за да отговори на искътъ на истецъ. Въ течението на този срокъ отвѣтника не се прѣстави и дѣлото се отрежда за разглѣждане на 21 мартъ 1883 година, въ който денъ се прѣстави ищецъ лично и свидѣтелитъ Митю Зюлямовъ, Иозо Иорговъ и Винанчо Георгевъ, жители отъ реченото село Лѫжени. Испитаха се безъ клѣтва свидѣтелите и показаха че дѣйствително въ 1877 година, два мѣсесеца преди да минатъ Дунава Рускиятъ Императорски войски, Мустафа Ибрахимовъ Епценджикоолу, билъ купилъ отъ Ивана М. Тарлевъ два бивола и една кола за 4200 гроша, съ условие да му брои паритъ слѣдъ единъ мѣсецъ, но слѣдъ истечението на срокътъ не му ги броилъ и при реченото преминуване изѣргалъ отъ селото съ колата и биволите. Ищецъ въ подкрепление на искътъ си представи и едно свидѣтелство издадено на 20 мартъ 1883 година отъ кмета и общински съвѣтъ на с. Лѫжени, съ сѫщото съдѣржание както и показанията на свидѣтелитъ.

Мировий сѫдия слѣдъ тия обстоятелства като има прѣдъ видъ:

- 1) че отъ показанията на свидѣтелитъ и свидѣтелството издадено на 20 мартъ 1883 година отъ кметъ и общински съвѣтъ на с. Лѫжени, се доказва искътъ на ищецъ;

2) че отвѣтникъ не се представи ни лично ни чрѣзъ повѣренникъ, за да отговори на искътъ на истецъ;

На тия основания и съгласно чл. 48, 49, 68, 71, 100, 101, 115 и 116 отъ Гражд. Мирово Сѫдопроизводство,

Задочно опредѣли:

Мустафа Ибрахимовъ Епценджикоолу да брои на Иванчо М. Тарлевъ 4200, (четири хиляди и двѣстѣ) гроша и каквото сѫдебни разноски послѣдватъ.

Това рѣшение е неокончателно и съгласно чл. 124, 125 и 132 отъ Гражданско Мирово Сѫдопроизводство може да бѫде обжалвано отъ отвѣтника, прѣдъ Свищовския окръженъ сѫдъ, въ единъ мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на обявяванието му въ Държавенъ Вѣстникъ.

Мировий сѫдия: В. Д. Марковъ.
Секретаръ: П. Т. Тортомановъ.

1—(561)—3

Самоковски мировий сѫдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№. 572.

Въ името на Негово Височество **Александъ I**-и Князъ Български, на 9 май 1883 год. Самоковски мировий сѫдия въ сѫдеб-

ното си засѣдане разглѣда гражданско дѣло №. 333 по искътъ на Лазаря Гълабовъ, изъ Самоковъ, противъ бившия Самоковецъ Рашидъ Мемишовъ, а по настоящемъ живущъ въ Турско за 1495 гроша отъ покупка на една къща за която не му е далъ владѣтелъ актъ.

Сѫдътъ на основание ст. 114, 115, п. 2, 117 отъ Врѣменните Съдебни Правила, ст. 71, 115, 116, 103, 120 125 и 132 отъ гражданско сѫдопроизводство за мировитъ сѫдии,

Рѣши задочно:

Рашидъ Мемишовъ, бивши Самоковецъ, а по настоящемъ живущъ въ Турция, да плати на Самоковеца Лазаря Гълабовъ 1495 гроша, текущи курсъ. Осѫдения да плати на истеця 59 гроша 32 пари разноски за водение дѣлото, и всичѣ други разноски, за обнародванието призовките за рѣшението както и за исполнението му

Рѣшението е неокончателно, и отвѣтникъ има право въ растояние на двѣседмиченъ срокъ отъ последното публикуване резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да го обажжи отзивно предъ сѫщия мировий сѫдия, и въ мѣсеченъ срокъ по въззвиенъ редъ предъ Софийския окръженъ сѫдъ.

Рѣшение въ окончателна форма съ право на appeal за истеца въ срокъ и порядъкъ който му сѫ обяснени ще бѫде изложенъ на 12-и май 1883 година.

Самоковски мировий сѫдия: П. Шапкаревъ.

2—(533)—3

И. д. секретаръ: Анакиевъ.

По Министерството на Общите Сгради Земедѣлието и Търговията.

ИЗВѢСТИЕ.

No. 15.

Въ срѣда на 1 юни часъ по 2 слѣдъ пладнѣ въ Софийски окръженъ съвѣтъ ще стане переторжка (новъ търгъ) за измазването на четирѣхъ крила на Софийската първокласна болница.

София, 27 май 1883 година.

Софийски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№. 1562.

Софийски окръженъ управителни съвѣтъ съ настоящето си извѣстява на интересуващи се, че на 9 идущий мѣсецъ юни въ канцеларията му ще се продадутъ чрезъ публиченъ търгъ слѣдующи безстопани животни (юва) находящи се подъ вѣдомството на съвѣта, на които стопаните не се явиха съ нуждните доказателства за да си ги приематъ падирѣ, съгласно съ обявлен ето на съвѣта подъ №. 397 публикувано въ Държавенъ Вѣстникъ брой 15 а именно: единъ конъ 5—6 години вранъ нозетъ му накован и двѣтъ му уши цѣпнати; едно врано кобилче 3—4 годишна възрастъ, единъ конъ дориестъ, личенъ на задната си лѣва нога при копитото бѣлъ; една кобила бѣла, и едно ждребе врано и въ задната нога путесто, сѫщо и едно врано кобилче 2 годишно съ единъ заденъ кракъ путесто. Желающитъ да купятъ отъ тѣзи животни нека се явятъ въ уреченото време въ съвѣта за да се търгуватъ.

София, 20 май 1883 година.

Предсѣдателъ: С. П. Величковъ.

Членъ секретаръ: Г. В. Райновъ.

1—(551)—1

Варненски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 43.

Подписаный сѫдебенъ приставъ при Варненски окръженъ сѫдъ, на 2-и участокъ Добричъ и Балчикъ, на основание исполнителни листъ №. 3992 издаденъ отъ Добричкия мировий сѫдия на 30 августъ 1882 год. и съгласно ст. ст. 452 и 454 отъ Времен. Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ 61 день отъ трикратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се почне публична продажба въ гр. Добричъ на недвижимото имущество принадлежаще на Добричкия жителъ Стефанъ Ивановъ, за удовлетворение искътъ на Петър Сейрековъ повѣренникъ на Петър В. Марковъ, 1894 гроша, а именно: една лавка №. 158, лежаща въ г. Добричъ участъкъ „Сарай“ двоетажна, покривъ керемиденъ, зидоветъ отъ прѣтье, долнъ етажъ съ една стая, горниятъ съ една, отъ лицето направа за балконъ, съ съсѣдство: отъ источната страна Никола Щеревъ, отъ съверната заловена съ фурната на дължникъ, а отъ южната и западната пътъ.

Това имущество не е заложено никому; наддаванието ще почне отъ оцѣнката 2000 гроша.

Желающитъ да купятъ това имущество, нѣка се явяватъ всякий денъ (присѫтственъ) за разглѣждане всичките книжа по това дѣло, съгласно ст. 457 отъ Врѣм. Съдеб. Правила.

Добричъ, 17 януари 1883 година.

Сѫдебенъ приставъ: М. Камбуровъ.

1—(86)—3

Отъ главната распоредителна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7.

По търговетъ на Военното Министерство, които се произведоха на 19 май 1883 год. ще бъде произведено съгласно § 32 на закона отъ 18 декември 1882 год. перторжка на 3 юни въ 10 ч. утринта въ управлението на Софийският комендантъ.

Слѣдъ като се свърши перторжката, ще бъде произведенъ търгъ съ явна конкуренция, на поставка за собствения на Негово Височество конвой съвършенно готови мундири:

25 за старшиятъ унтеръ офицери, 15 за младшиятъ унтеръ офицери и 142 за редовиите войници.

София, 19 май 1883 година.

Предсѣдателъ на комисията подполковникъ: Федоровъ.

Дѣловодителъ подпоручикъ: Петровъ.

3—(536)—3

Русенски окр. упр. съвѣтъ.

ИЗВѢСТИЕ

№ 429.

Русенски окръженъ управителенъ съвѣтъ честъ има, да съобщено, че му съобщено за единъ конь безъ стопанинъ (юва), който се намира на прехрана въ чифчи-башията въ г. Русе и има слѣдующите бѣлѣзи: на 10 години, косъмъ червенъ и на гърба си има бѣли пятна отъ сѣдло.

Умолява се стопанина на означеното животно, да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсецъ съ документъ за правособственность, за да му се предаде; въ въ противенъ случай съвѣта ще го продаде за въ полза на хазната.

Русе, 19 май 1883 година.

Предсѣдателъ: К. Мариновъ.

Членъ секретаръ: П. Пъртовъ.

1—(552)—1

ИЗВѢСТИЕ

№ 435.

Русенски окръженъ управителенъ съвѣтъ честъ има да извѣсти, че му е съобщено за една биволица безъ стопанинъ (юва), която е на прехрана въ чифчи-башията въ г. Русе, и има слѣдующите бѣлѣзи: на 15 години, косъмъ черъ, правото ухо рѣзано, съ правото око слѣпа, опашка къса и на правата ѝ страна на кѣлката има дамга.

Умолява се стопанина на означеното животно, да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсецъ съ документъ за правособственность за да му се предаде; въ въ противенъ случай съвѣта ще го продаде за въ полза на хазната.

Русе, 21 май 1883 година.

Предсѣдателъ: К. Мариновъ.

Членъ секретаръ: П. Пъртовъ.

1—(553)—1

ИЗВѢСТИЕ

№ 436.

Русенски окръженъ управителенъ съвѣтъ честъ има да извѣсти, че му е съобщено за единъ биволъ безъ стопанинъ (юва), който е на прехрана въ чифчи-бashi та въ г. Русе, и има слѣдующите бѣлѣзи: на 10 години, черъ рогахила и на лѣвия рогъ има халка.

Умолява се стопанина на означеното животно да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсецъ съ документъ за правособственность за да му се предаде; въ въ противенъ случай съвѣта ще го продаде за въ полза на хазната.

Русе, 21 май 1883 година.

Предсѣдателъ: К. Мариновъ.

Членъ секретаръ: П. Пъртовъ.

1—(554)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 310.

Видински окръженъ управителенъ съвѣтъ съ настоящето си честъ има да обяви на почитаемата публика, че въ конюшната му се намиратъ слѣдующите безъ стопани добичета (юва): Единъ конь сивъ на 7—8 години; 2) единъ конь тоже сивъ на 6—7 години; 3) една кобила дореста, и 4) една кобила бѣла голѣма.

Стопанитъ на горѣпоменжтите добичета се умоляватъ да дойдатъ на окръжниятъ съвѣтъ, не по късно отъ 10 идущий юни за да си ги зематъ, като сѫществѣменно бѫдатъ снабдени съ нуждните свидѣтелства отъ общинските имъ съвѣти. Въ въ противенъ случай, съвѣтъ ще ги продаде за въ полза на правителственната хазна.

Видинъ, 20 май 1883 година.

Предсѣдателъ: Е. Каменовъ.

Членъ-секретаръ: З. Игнатовъ.

1—(560)—1

Варненско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3520.

На основание чл. 3 отъ „закона за публичните търгове“, обявява се на интересуващи се лица за знание, че на 7 идущий юни мѣсецъ, часътъ по 9 предъ пладнѣ, ще се произведе въ окр. управителниятъ съвѣтъ окончателенъ публиченъ търгъ съ явно малонадаванье за построяване една нова митница въ село Айваджикъ, Варненска околия.

Който желае да земе участие на горѣпоменжтите търгъ, може за благорѣменно да добие свѣдѣния (cahier des charges) и образци въ канцелярията на окр. управление.

Участвуващето на търга лице внася предварително залогъ въ ковчежничеството отъ 435 лева 50 ст.

Варна, 20 май 1883 година.

1—()—1 И. д. окр. управителъ: А. С. Ивановъ.
Финансовъ чиновникъ: П. Червенаковъ.

Братчански окр. управителенъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1061.

Чрезъ настоящето, съвѣтъ честъ има да обяви на почитаемата публика за всеобщо знание, че подъ вѣдомството му се намиратъ слѣдующите изгубени животни (юва), а именно:

1) една кобила на 7—8 години врана, съ бѣлѣзи задирѣза въ двѣтѣ уши;

2) една кобила на 6—7 години, дореста безъ особни бѣлѣзи;

3) едно конче на 1½ година, доресто.

Затова се приканватъ ония господи, на които сѫ изгубени горѣпоменжтите животни да се явятъ въ канцелярията на съвѣта отъ днесъ до 17-ий идущий мѣсецъ юни т. г. и докажатъ за тѣхна собственность, като бѫдатъ снабдени съ свидѣтелства отъ надлѣжните общини; иначе, съвѣтъ ще ги продаде съ наддавателъ търгъ за полза на правителственото съкровище.

Братца, 17 май 1883 година.

Предсѣдателъ: К. И. Анковъ.

За членъ-секретаръ: Н. Ивановъ.

Разградски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 659.

Разградски окръженъ съдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Вр. Съдеб. Правила, дири Друми Дочевъ, житель отъ с. Бей-Аланъ, Балбунарска околия, който се обвинява въ нападение съ оръжие и ограбване нощно врѣме жителитѣ отъ с. Сажина Пени и Михалъ Доневи.

Друми Дочевъ е на възрастъ 29 до 30 годишъ, растъ високъ, черноокъ, мустаци черни, облѣклото му съ турски потури, аба турска и обутъ съ царвули.

Който знае гдѣ се намира рѣчението обвиняемъ задължава се да извѣсти на мѣстните власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣпоменжтския съдъ.

Пресѣдателъ: И. в. Ращковъ.

Секретаръ: Д. С. Мумджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4.

Управлението на Русенската митница извѣстява за всеобщо знание, че на 15 юни 1883 год., частътъ отъ 2 до 4 послѣ пладнѣ въ канцелярията на митницата ще се произведе търгъ, за продаванието на 18 парчета ялмази и 24 кутии празни, за часовници конфисковани отъ Морецъ Раихманъ отъ гр. Русе.

Желающите да купятъ горѣпоменжтите стоки, нека се явятъ въ определенниятъ денъ и часове за наддаване.

Управителъ: А. Шишмановъ.

Секретаръ: П. Гълъбаровъ.

Контора оптоваго склади вдовы Михаила Андреевича Поппова въ Москвѣ, симъ заявляеть, въ виду многочисленныхъ поддѣлокъ распространенныхъ въ Болгаріи, что произведенія ея склада и пароваго водочного завода какъто: очищенное хлѣбное столовое вино, водки и наливки всѣхъ сортовъ, находятся въ въ продажѣ только у ея постояннаго покупателя и комиссіонера, торгующаго въ Софии г. Ивана Василіевича Стасhevskago.

Управляющій складомъ вдовы М. А. Попова В. Алѣевъ.

2—(537)—3